

Forord

I februar 1990 stiftede jeg første gang bekendtskab med Ayn Rands forfatterskab i form af hendes korte roman "Anthem" (på dansk "Hymne"). Bogen fik en betydelig indflydelse på min livsanskuelse, som på daværende tidspunkt var liberal uden at jeg dog havde taget liberalismen til sin logiske konklusion, som er et statsløst samfund med privat ejendomsret.

Ayn Rand tog heller ikke selv liberalismen eller individualismen til sin logiske konklusion, idet hun i anden sammenhæng forsvarede eksistensen af en minimalstat. "Anthem" er dog, om noget, det ultimative, moralske argument for det totale fravær af en statsmagt og for individets totale suverænitet. Efter at have læst bogen måtte jeg således konkludere, at der aldrig kan findes en acceptabel undskyldning for at påtvinge enkeltindividet et fællesskab, som det ikke ønsker. Individets suverænitet og ukrænkelighed må aldrig underlægges hensyn til "fællesskabet", hensyn til en "bæredygtigt udvikling", påtvungen "solidaritet", diffuse "samfundshensyn" eller andre kollektivistiske begreber, der skødesløst anvendes hver eneste dag af fortalere for statens magt over mennesket. Hver gang individet underlægges disse "hensyn", begås der et overgreb mod et menneske; et overgreb, som i Danmark accepteres som en selvfølge og en nødvendighed.

Hvert eneste af folketingets partier anvender i deres forsøg på at få magt for magtens skyld rask væk kollektivistiske begreber, som desværre er blevet dybt indarbejdet i det danske sprog og den danske kultur gennem en årrække. Der kan findes nok så mange florumvundne og overfladiske begrundelser for "offentlige indgreb" og statslig "hjælp" og "bistand", men hvert eneste af disse tiltag hviler på den præmis, at fællesskabet har mere ret til at bestemme over

enkeltindividets indkomst og dermed individets liv end individet selv. Den ret udmøntes i begrebet "skat". Derfor er skat altid et overgreb på menneskets ret til eget liv og egen frihed, og derfor kan beskatning aldrig retfærdiggøres.

I lyset af det danske samfunds ringeagt for menneskets ret til at bestemme over egen indkomst, egen bopæl og egen krop, fandt jeg det nødvendigt at forsøge at medvirke til at ændre på denne indstilling. I den forbindelse lå en dansk udgivelse af "Anthem" lige for. Alle Ayn Rand's fire "store" romaner er tidligere udgivet på såvel svensk som norsk samt på en række andre sprog. På dansk er dog kun tre af disse fire romaner tidligere blevet udgivet med "Anthem" som den iøjnefaldende undtagelse. Hvor hendes øvrige værker er ordrige og ganske tunge, er "Anthem" anderledes kort og koncis. Bogen præsenterer hendes budskab klart og tydeligt, og den er hurtigt læst. Det er derfor mit håb, at den må medvirke til fremover at skabe en større respekt i Danmark for det enkelte menneskes suverænitet.

Nicolai Heering

London, august 2006.